

PUCHNIEĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* puchnieje.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stawać się obrzękłym, opuchniętym, obrzmiewać, dostawać puchliny [z czego]: Soldanella ma niepołpolitą mocz wywodzić s człowieka opuchłego z żywota wodę żółtą s ktorey Człowiek puchnieie y żółcieie *FalZioł* I 141a.

Synonimy cf PUCHNAĆ.

Formacje współrdzenne cf PUCHAĆ.

Cf **PUCHNIĄCY, PUCHNIENIE**

AĆ